

10 — ŠOFER SRLJO

Nekoliko hiljada samospaljivanja.

Deset miliona odlazaka u ustanove za mentalno zdravlje.

Oko sto miliona infarkta.

Približno milijardu nervnih slomova.

Dolazak Žutara na Zemlju zaista je bio šok.

— Ne bojte se homo sapiensi! Nema razloga — smireno poručuje njihov lider Klaz. Da li bismo mogli

štošta da vam uradimo? Naravno. Klopanje vaše vrste kompletno bi mogao izvesti naš podmladak u jaslama. Bila bi to vrlo interesantna igra. O hranljivosti da i ne govorim.

Pomeranja planete podalje od Sunca? Još lakše. Što hladnije, za vas kraj, za nas idealnije. No, kome to treba? Zasad nas je tek tol'ko da dovoljan je Grenlanda deo. Za par decenija naselićemo Antartik, a tek za vek, dva, idemo na Sibir, Kanadu, Skandinaviju... Do potrebe za proširenjem imaćete, dragi moji kosturi u mesu nešto neukusnijem od riba, vreme da sami osmislite dobar plan populacione politike i maksimalno se redukujete — sladunjavu se smeškao Klaz preko svih medija.

— Gospodine Klaz ja se, kao predsednik Ujedinjenih Nacija, kompletno slažem — poručio sam mu u direktnom prenosu.

— Ako je tako gos'n Petroviću pozivam Vas u svoju palatu na Grenland. U naš prvi ovoplanetarni grad. Zvaničan mir nek zvanično i počne.

† † †

— Oj Grenlande, Granlande, božanska belino, nismo znali šta imamo a sad te gubimo! — patetično mi zapeva vozač helikoptera.

— Ne bulazni Srljo — obrisah mu suzu — Kakva sad belina? Kad smo ti i ja pa voleli belo?

Dok sam bio funkcioner na Balkanu, Srdjan Lj. rodом s Pala, bi mi lični šofer. Toliko me je uveseljav'o, da ga zadržih i posle prelaza u UN. Auto il' helikopter? Dobrom vozaču svejedno.

— Znae li Vi gazda kome ovaj dolazak tuđina, za nijansu pada lakše nego drugima?

— Gusenicama „Lastin repak“? — pokušah da pogodim.

— Nama Bosancima! Ko se navik'o da mu šefuju spolja više nego mi? E kako je to, sad će vidjet' svi! Ako! Baš volim. Sad je cijela planeta postala Bosna. Ahaha ha. — trijumfalno se nacerio.

— Nemoj tako Srljo! Vaši visoki predstavnici nisu izgledali ko oker šišmiši. Mada možda i ne bude loše. Zamisli da nam traže neka lepša područja. Grenland? Antartik? Kome to treba? Sve sama Pingvinija i Belomedvedija. Je li tamo Prohor Pčinjski? Jesu li nam tamo neke svetinje pa da vičemo Grenland je Zemlja? Ne budu li tražili poreze i naftu, ja ću biti presrećan.

— Ma i to što kažete šefe. Ko zna šta nas je iz svemira gore moglo snać'? Gledaste li „Osmi putnik“? E to je merifetluk doajaluk.

† † †

Doletesmo u naselje žutara. Nadrealna konstrukcija zgrada. 'Mesto vrata na domu je svakom samo rupa. A na ravnim krovovima led ko svinjsko blato. Srljo kaže da ne sme parkirat'. Letelica bi se stajanjem zaled'la. U rupu dvora slavnog Klaza me ubacuje i kaže da će okolo da kruži do mog poziva.

† † †

— Dakle Klaze sve se dogovorismo?

— Otprilike gos'n Petroviću.

— Biće ovo divna koegzistencija predosećam. Ne možete da zamislite koliko smo mi, Zemljani srećni što dobijamo tako moćne sustanare. Od meteora, asteroida i raznih svemirskih vrana i ala, ko bi nas branio? Niko! O superiornosi vaših umova, uređajima na vašim vratovima koje razumeju sve naše jezike da ne pričam. Potpisaću ovaj mir, krvlju ako treba...

— Ne preteruj, Zemljanine. Imamo mi mana. Uzmimo za primer mene. Ma koliko dobar, za jednu, bih pobio pola vasiona!

— Reč je o...?

— Mojoj dragoj Slaz — razneži se Klaz.

— Neko da mi dirne nju i mlade, molekularnu strukturu bih mu reptilu približio.

— O veliki vođo pa šta je tu loše? Kad na Balkanu budu čuli koliko ste za porodične vrednosti, tek će Vam se klanjati. Verujte.

— Za opstanak mira, pravila su jasna. Nijednom našem dlaka sa krilca da ne fali! O ženkama i podmlatku da ne trošim reči. Za moju draganu, ljudska disolucija!

— Budite sigurni da će Vaša voljena imati status kraljice. A podmladak? Sve prinčevi, princeze i poneki grof.

— Podmadak još nemamo, ali ih očekujem brzo — ponosan je Klaz — Kad smo već kod toga, moram vas upoznati s funkcionisanjem naše vrste. Vidite mi, koje ste tako maštovito nazvali „žutari“, imamo sposobnost čudne metamorfoze. Za razliku od vas mi ne trpimo bol. Kad izađemo iz stanja apsolutnog zdravlja, naredimo sopstvenom telu da se privremeno pretvori u gustu, pihtijastu tečnost, a zatim i zaledi.

— Zaista?

— Da nemate kosti i vama bih toplo preporučio. Odlična metoda. Videste li na našim krovovima nešto neobično?

— Svaki od njih prekriven je žutobraon ledom? I na krovu Vaše palate takođe.

— E to je moja Slaz! Zbog komplikacija tokom trudnoće odlučila se za hibernaciju. Redovno se ledimo na krovovima. Tamo niko ne mož' da te zgazi. Za par dona doći će prinove.

— O svemoćna vrsto, vi ste genijalci! — iskreno se zadivih i potpisah mir.

† † †

Pri izlazu iz palate pokupi me Srljo.

— Nemaš pojma kol'ka im je ljubav prema ženama? Brižljivi su i ko roditelji. Posle svega ja sam veliki optimista. Poštedeće oni nas!

- 'Oće l'?

— Hoće brate Srljo. Imaju emocije! Nego reci šta si radio dok sam sa njim pregovar'o? Vide li naokolo nešto interesantno?

— Odlučio sam da malo pomognem žutarima. Ne bili bismo im se još više umilili.

— Stvarno?

— Aha.

— To je lepo.

— Primetio sam da ne održavaju dobro higijenu krovova. Na njima im se zapatile neke čudne gljivice? Led sa krova ko izmet u blatu.

— Srljo?! Ali oni vole led. Niko nije tražio da... Ne reci mi da si...

— Pomogao sam im da se osobode mulja. Nek su vanzemaljci ne znaju sve bolje. Ovaj helikopter ima savršen mehanizam za razbijanje leda. Oni bolje nikad ne bi smislili.

— Srljoooo! — zacvileh — Reci mi... Kaži da nisi razbijao led i na krovu palate?

— Jesam. Zašto ne? Pa tamo je bilo najprljavije! Šta će im led gore? Pa još blatnjav. Zar ledenice da padaju na glave?

Progutao sam prvu, drugu, petu knedlu. Potom osetismo golem udar. Kanda nas je pogodilo nešto vrlo krupno.